

Budapestre vonatkozó újságcikkek

302.811

Szerző: .....

Cím: *Mi történik a pesti éjszakában?*

Forrás: .....

A Népi

Bp.

(Hely)

1922. 11. 28.

(Idő)

(Köt. v. fiz.)

(Oldal)

Hely

Idő

"1922"

Személy

Helyszám

Mi történik a pesti éjszakában?

A liberális lapok szerint az ébredő magyarok verekednek

Lélekkufárkodás a pesti éjszakában

Kik a bár tulajdonosok? — Bukaresti, Belgrád, Prága mulatóiba magyar lányokat exportálnak — A prolongációs divány

— A NÉP tudósítójától —

A pesti éjszakai élet a korona zürichi állásától függ. A magyar pénz zuhanására, a részvények emelkedésére vigyorgóra torzul a mulató-tulajdonosok, jazz-bandavezérek, főpincérek, parkettáncosok, táncművésznők arca; a jó üzleteket kötött siberek, tőzsdekalandorok, valutacsalók a kezüket dörzsölve, elégedetten jönnek egy görbe estét átmutatni a jól bevált boltra áldomásul; a legpompásabb ételek kerülnek az asztalokra és zsirozzák be velük elhízott hasukon a ruhájukat, sűrű borokkal készülnek a pénzen vett éjszakai nászra, durrog a pezsgő, a gyesz-bend eszeveszettül játssza a megzavarodott agyu zeneszélhámosok szörnyszüleményeit. Ünnepe van, lezuhant Zürichben néhány ponttal a magyar korona, fölugrott az érték-papírok árfolyama, drágább lett a kenyér, a szén, a ruha, a télikabát!...

Most azonban tartós a bessz a tőzsdén, a korona is szilárd, a részvények estek, azokat tartani kell, a valutákkal is baj van, dér jött a tolvajokra. Kissé leforrázva járnak mindazok, akik a tolvajok meglopásából élnek. A «bárdémonok» néha unatkoznak is, a tulajdonos, a főúr, az énekes lemondóan

legyint a kezével «égés az egész vonalon».

A mulatóhelyek a műsor idejére még megtelnek feketéző, egy-két pohár snapszot, egy üveg bort megívó alakokkal, de a műsor után, amikor a «muri», a «konzum» kezdődne, akkorra ezek oszlani kezdenek. Megcsappant egy kissé a mulató emberek száma, de aki betéved és pénze van, azt aztán utolsó krajcárjáig kifosztják. A főzsidók most a vidékiek: kisvárosi, sőt falusi emberek tévednek be gyakran a mulatóhelyekre, jobbára kíváncsiságból, járattlanok, jóhiszeműek és pénzüket védeni nem tudók, akik jó préda a tolvajoknak. Lenézik, kiröhögik őket, «prosztnak», bula parasztnak nevezik egymás közt, de ha akad éjszakánként egy-kettő ilyen, hát mindenki eleget keresett.

Bepillantást akarunk nyújtani az olvasónak ezeknek a bünbarlangoknak, internacionális fosztogató-alakulatok legbelsejébe, hogy lássa mi és hogyan történik ott és hogy undorodjon.

Ha statisztika készülné a bárók, mulatóhelyek, nyilvános házak és más szerelemmel kereskedő intézmények tulajdonosairól, hát egészen biztos, hogy az egész országban majdnem kivétel nélkül mind fajlag és lelkileg idegenek a magyar

néptől, a legtöbbjét csak az utóbbi évek konjunkturája vetette ide, soknak Bukarestben meg másutt is van mulatóhelyük, üzleti összeköttetésben állanak ottani örömtanyákkal és a magyar pezsgőhöz magyar lányokat is exportálnak Bukaresti, Belgrád, Prága éjszakai csöcselékje számára.

Ezzel szemben az ott alkalmazott nők majdnem mind keresztény és magyar lányok. Munkáscsaládok, kisebb iparosok leányai, kisvárosból Pestre került sokszor a középosztályhoz tartozók gyermekei, akik a színésziskolákból és a nyomor elől kerültek ide utolsó menedékül. Tabarin, kaszinó, Trokadero, Maskott, vagy akárminek hívják a mulatót, csupa fáradt tekintetű, csalódott vagy a nyomor elől idemenekült, esüggedt, vagy már lelkileg is leromlott komisz nő néz rád, akik mindenkit gyűlölnék: a tulajdonost, aki szipolyozza, a pincért, akinek jutalék jár a jó vendégért, a parkettáncost, aki csak úgy táncol vele, ha pénzt ad neki, a zenészt, aki szintén pénzre les, a vendéget, aki durva és vad a vágyában és pénzt dob az asztalára amikor távozik, a testét, amelynek meggyalázásával keresi a pénzt, amelyre az élethez szüksége van.

Nem a vendég itt a kifosztott, hanem a lányok, akik eszközök néhány kalandor kezében. A műsor nem fontos, a tánca, művészetre röhgögnék, a színpad csak arra kell, hogy csókra éhesek előtt jól

vonultassák azokat, akik között válogathatnak. A nő, akiből a férfialkalmazottak élnek, emberszámba se megy előttük, azokat csak «tyukoknak» nevezik és más gyalázatos és lealázó nevekkkel illetik és a műsor alatt bizalmasodón odavigyorognak a vendég felé: Egész Pesten mi tartjuk a legjobb árut, ugy-e kérem!...

Sőt árufelhalmozás is van. Nőket tartanak — ezek az artistaegyesület C. osztályának tagjai — akiknek semmi közük sincs a színpadhoz, csak az asztalok között lebzselnek és a «palik» kifosztásánál segédkeznek. A legtöbbje háromezer korona fizetést kap egy hónapra, kevesebbet, mint amennyi hasznot hajtott a tulajdonosnak a legrosszabb vendéggel egy éjszaka. És ha nem ért a vendég kifosztásához, elküldik és visszakerül a legtöbbje oda, ahonnan jött, az utcasarokra.

De nemcsak áru a nő náluk, hanem

ha megkivánják, hát nekik is ki van szolgáltatva a teste. Régi intézmény és ma is több mulatóhelyen megvan a prolongációs divány. Ez az irodában van és a táncosnőnek csak úgy hosszabbítja meg a legtöbbszór a szerződést, ha odadobja a testét a direktortól a legkisebb ugató kutyaig mindenkinek aki megkivánja és akinek szava van a helyiségben.

Es ilyen büntanyák egyre szaporodnak Budapesten, de terjednek a vidéken is. «Állás nélküli» nők kávéházakban lebzselnek és várják a debreceni, nyíregyházai, pécsi «direktort», a felvidékit, aki szokolokkal jön, a románait, aki leít hoz, folyik a leánykereskedelem, úgy alkuszna szíriai ügynökök magyar lányokra, ahogyan nemrég még lovakra és állatokra alkudtak a vásártéren. És nincs ököl, aki szétcsapjon ezek között, türik, hogy a magyar lányok, magyar kisvárosok és